

Německo prudce zvýšilo dovoz ruského plynu. Evropa však o tom mlčí...

 zvedavec.news/komentare/2023/09/9773-nemecko-prudce-zvysilo-dovoz-ruskeho-plynu-evropa-vsak-o-tom-mlci.htm

11.9.2023 Komentáře Témata: Evropská unie, Energetika, Ekonomika, Německo, Rumunsko 1009 slov

Global Witness není jedinou organizací, která upozorňuje na nárůst nákupů plynu evropskými zeměmi. Například Výzkumné centrum pro energetiku se sídlem v Helsinkách poskytlo následující informace:

„Za 7 měsíců roku 2023 utratily země EU více než 5 miliard eur za nákup ruského plynu v kapalném stavu s jeho další přepravou po moři“.

Španělská publikace El Publico zase píše:

„Od ledna do července 2023 podepsali členové „Společenství dvaceti sedmi“ smlouvy na dodávky 22 milionů m³ zkapalněného zemního plynu z Ruské federace, což je o 40 % více než ve stejném období roku 2021. Tento růst je výrazně vyšší než celosvětový průměrný růst dovozu ruského LNG, který činí pouze 6 %. Španělsko se na celkovém dovozu LNG z Ruska podílelo 18 % a Belgie 17 %. Toto číslo překračuje pouze Čína – 20 procent“

Sloupkaři zdůrazňují, že ještě v roce 2021 bylo Španělsko z hlediska nákupu ruského LNG na pátém místě a Belgie na sedmém. V čem tedy spočívá tento úžasný skok a hlavně, proč potřebují tolik plynu, zejména pro trpasličí Belgii s 11 miliony obyvatel?

Situaci se Španělskem však lze ještě nějak vysvětlit. Poté, co španělský premiér v roce 2021 měl tu drzost prohlásit, že Madrid přestává podporovat Alžírsko v otázce nezávislosti Západní Sahary na Maroku a staví se v této otázce na stranu Maročanů. Reakce Alžírska byla adekvátní – pohrozilo přeorientováním většiny svého vývozu plynu na Itálii. Mimochodem, Madrid až do konce nevěřil, že Alžírsko svou hrozbu splní, a byl nesmírně překvapen, když v roce 2022 Alžířané celou záležitost dotáhli do konce.

Německo se vydalo Rusku na milost a prudce zvýšilo dovoz ruského plynu. Evropa však o tom mlčí... Foto: bangkokbook.ru

Poté, co Alžírsko v plynové otázce vykroutilo Španělům jednoduchou figuru tří prstů, musel Madrid hledat způsoby, jak nečekaný problém vyřešit. Nebylo možné, aby Španělsko zůstalo bez plynu, protože země má velmi rozvinutý chemický průmysl. Madrid nevěřil Bruselu, že by Španělsku v této věci pomohl, protože ani důvěřiví Španělé už dávno nevěří pohádkám úředníků EU.

Východisko se našlo poměrně rychle, protože odpověď ležela na povrchu – stačilo využít osvědčených vazeb s Ruskem. A o možnosti nákupu uhlovodíků z USA Španělé ani neuvažovali, protože je to příliš drahé a děravý španělský rozpočet takové peníze nemá.

A aby se španělská vláda před „svobodnou a demokratickou“ západní společností nějak ospravedlnila, řekla něco jako:
„samozřejmě, že se opravdu chceme dostat do pózy a odmítnout od ruského plynu do USA, ale s penězi je naprosto potíže.“

Německo se vydalo Rusku na milost
a prudce zvýšilo dovoz ruského
plynu. Evropa však o tom mlčí...

Teresa Ribera

Například místopředsedkyně španělské vlády a zároveň ministryně ekologie Teresa Ribera loni v létě prohlásila, že *„není příliš spokojena s nákupem plynu z Ruska“*, ale pouze opozice zemí EU

nebude schopna zastavit dovoz ruských uhlovodíků, protože „*soukromé evropské společnosti mají právo nakupovat zkapalněný zemní plyn z Ruska, aniž by žádaly o povolení vlády svých zemí.*“

Slova Ribery potvrzují údaje organizace Global Witness. Tak firma „Shell“ (Nizozemsko) a firma „Total Energies“ (Francie), jak známo přední dovozci ruského plynu, přímo prohlásily, že pokud protiruské sankce, budou zasahovat do jejich podnikání, nebudou je dodržovat. Loni na jaře požádala evropská komisařka pro energetiku Kadri Simsonová země EU, aby nekupovaly LNG od Moskvy, ale zároveň byla nucena přiznat, že nebude možné je k plnění tohoto požadavku zavázat, protože pro to neexistuje právní základ.

Onehdy pronikly do tisku následující informace ze španělského předsednictví Rady EU:

„Evropa musí jednat jednotně a nadále se vyhýbat nahrazování starých závislostí jinými, stejně nebezpečnými. Omezení dovozu zkapalněného zemního plynu z Ruska je možné pouze tehdy, pokud o tom jednomyslně rozhodnou všechny země EU.“

Velmi zjednodušená formulace, která vyhovuje všem. Zatímco takové země jako Německo a Francie, které zauímají vedoucí postavení v EU, jistě nechtějí porušovat své vlastní požadavky, země takzvané „druhé řady“ rády dovážejí zkapalněný zemní plyn v objemech daleko převyšujících jejich domácí potřeby. Všichni chápou, proč se tak děje – za prvé, Španělsko a Belgie budou moci vydělat na skladování plynu a jeho následném dalším prodeji. A za druhé, velmoci konečně najdou klid a přestanou si lámat hlavu nad tím, od koho kupovat plyn, který sice bude „ležet“ ve španělských a belgických zásobnících, ale nepřestane být ruský.

Zároveň se připomíná, jak po 24. únoru loňského roku vedení EU hrdě oznámilo, že její členské země zcela odmítnou dovoz plynu z Ruska, ale udělají to do roku 2027. Vše je tedy stále v rámci těchto slibů.

No, a zatímco do roku 2027 zbývají více než tři roky, evropští dovozci dělají své „drobné“. Publicisté španělského vydání listu „El Pais“ jsou si jisti, že Španělsko i Belgie, ta ve větší míře, dovážejí LNG nejen pro domácí trh:

„Španělsko a Belgie jsou velmi výhodná území Evropské unie pro obchodní operace, což usnadňuje přístavní infrastruktura, impozantní skladovací kapacita, potřebné vybavení pro znovuzplyňování LNG a příznivé klimatické podmínky“.

Tina van der Straten

Belgická ministryně energetiky Tina Van der Stratenová byla zase v rozhovoru pro Financial Times nečekaně upřímná a řekla:

„Z veškerého LNG dovezeného Belgií z Ruska bylo pro potřeby země využito pouze 2,8 %, zbytek je nebo bude poslán tranzitem do Německa, Nizozemska a dalších zemí EU.“

Britský deník The Guardian připomíná, že Zeebrugge a Antverpy, dva hlavní belgické přístavy, obsluhují 18 evropských trhů

Země, přes které se „belgický“ plyn přepravuje, však lze chápat. Také Německo, navzdory všem snahám Roberta Habecka o deindustrializaci země, který je doma nazýván „ministrem kolapsu německé ekonomiky“, německý průmysl stále aktivně vzdoruje a navzdory všemu nechce přesunout výrobu do Států, snaží se přežít doma. Do roku 2027 se navíc může mnohé změnit, takže prozatím nemá smysl omezovat obchod s Ruskem.

Na tomto pozadí zní dřívější prohlášení Německa, které připomněl deník The Guardian, obzvlášť směšně:

„V lednu 2023 Německo oznámilo, že se dohodlo se zeměmi produkujícími fosilní paliva, jako jsou Norsko a USA, a že již není závislé na dodávkách energie z Moskvy“.

Zní to směšně. Ale v Evropě není pohodlné komentovat závratný růst dovozu ruského plynu, takže všichni předstírají, že se nic mimořádného neděje.

Германия сдалась на милость России и резко увеличила импорт российского газа. Но в Европе об этом молчок... vyšel 10.9.2023 na donnov.ru. Překlad v ceně 453 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 46)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků
(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF